

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 1 września 2018 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
obchodów 79. rocznicy wybuchu II wojny światowej
oraz
Dnia Weterana Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej
w Wieluniu

Czcigodni Weterani Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej!
Szanowni Przedstawiciele Władz Samorządowych!
Szanowni Mieszkańcy Wielunia! Szanowni Państwo!

Siedemdziesiąt dziewięć lat temu niemieckie samoloty zniszczyły Wieluń, a wojska niemieckiej III Rzeszy wdarły się w granice Rzeczypospolitej. Rozpoczął się długi bój najpierw o obronę naszych granic, a potem o odzyskanie zdobytej zaledwie dwadzieścia lat wcześniej niepodległości. Nie sposób wyliczyć pól bitewnych w kraju i na wszystkich frontach II wojny światowej, gdzie w obronie wolności przelewała się polska krew. Mówią o nich tablice na Grobie Nieznanego Żołnierza. To jakże wymowny, choć milczący symbol poświęcenia, z jakim Naród Polski stanął do walki w obronie cywilizacji, przeciwko szaleńczej i zbrodniczej ideologii, która całym narodom odmawiała prawa do istnienia.

Mieszkańcy Wielunia jako pierwsi padli ofiarą tej strasznej wojny, w której chodziło przede wszystkim o to, by się nie zniszczyć. Bombardowanie śpiącego miasta, w którym nie było polskiego garnizonu, które nie miało żadnego strategicznego znaczenia, było zbrodnią, a zburzenie domów, kościołów, zboru, synagogi, szpitala – barbarzyństwem i dramatyczną zapowiedzią charakteru II wojny światowej, której symbolem stała się masowa zagłada całych społeczności.

Wspominamy dziś ofiary bestialskiego ataku na Wieluń i wyrażamy naszą wdzięczność dla tych, którzy wówczas stanęli w obronie wolnej Polski i wolnego świata. Walczyli jako żołnierze, w poczuciu obowiązku, ale również w odruchu serca i w przypływie patriotyzmu. To dla nas wszystkich wielki i wzruszający dar, którego wartość trudno opisać. Dobrze, że są z nami świadkowie tamtych dni. Dziękujemy im dzisiaj za wolność, o którą walczyli, a na którą sami tak długo, jeszcze po zakończeniu wojny, musieli czekać.

W tym roku nasza Ojczyzna świętuje szczególny jubileusz, stulecie odzyskania niepodległości. Wracamy myślami do czasów, gdy Polska odradzała się po stu dwudziestu trzech latach niewoli. Myślmy o pokoleniu, które w 1939 roku wchodziło w dorosłe życie, o pokoleniu, które snuło swoje młodzińcze plany. To oni w obliczu śmiertelnego zagrożenia odpowiedzieli na wezwanie po to, żebyśmy my dziś mogli żyć w wolnym kraju. Traktujemy ten dar jak przywilej i jak wielkie zadanie. Wiemy, że nasza wolność została okupiona wysiłkiem i krwią tych, którzy polegli. Dziś budujemy silne i nowoczesne państwo po to, by już nigdy więcej nikt nie wyciągnął ręki po naszą suwerenność i nie zagroził naszym granicom. Taki cel stawiamy sobie w setną rocznicę odrodzenia się wolnej Polski. Niech pamięć o wydarzeniach września 1939 roku stale nas do tego mobilizuje.

Cześć i chwała bohaterom!

Z WYKAZAMI SŁOWNAMI